



ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ



ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ & ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ
Διπλωματική Εργασία

1^ο Εργαστήριο Ζωγραφικής
Θεσσαλονίκη - Ιούνιος 2019



INSIDE - OUT



Διάφορα τμήματα του αστικού τοπίου τονίζονται ενώ άλλα, οι άνθρωποι προσπαθούν να τα κρύψουν με κάθε τρόπο κάνοντας τα να μας περνούν σχεδόν απαρατήρητα. Οι αγωγοί, είτε σε μορφή πλαστικού ή μεταλλικού σωλήνα είτε ως καλώδια καθώς επίσης και άλλα στοιχεία που αποτελούν το εσωτερικό τμήμα μιας μηχανής, όταν εκτίθενται σε έναν χώρο δεν είναι καθαυτά άσχημα αλλά χαρακτηρίζονται από πολλούς ανθρώπους ως μορφικά άσχημα στοιχεία και αυτό διότι δημιουργούν ανισορροπία στην οργανική σχέση ανάμεσα στα τμήματα ενός συνόλου. Ως αποτέλεσμα πολλοί επιλέγουν να τα κρύψουν στο εσωτερικό μιας κατασκευής, μέσα στους τοίχους, κάτω από το έδαφος ή τα βάφουν ίδιο χρώμα με το περιβάλλον τους ώστε να φαίνονται όσο το δυνατόν λιγότερο.

Τα στοιχεία όμως του αστικού τοπίου που μας περνούν πολλές φορές απαρατήρητα στην καθημερινότητα μας αποτελούν ένα σημαντικό τμήμα του διότι αυτές τις αμυδρές και μόλις αντιληπτές πληροφορίες τις επεξεργάζεται το υποσυνείδητο μας και συντελούν στην αισθητική εμπειρία μας και άρα και στην τελική μας άποψη για το αν το αστικό τοπίο συνολικά είναι όμορφο ή άσχημο. Πως συμβαίνει όμως κάτι τόσο χρήσιμο στην καθημερινότητα μας όπως οι αγωγοί και τα υπόλοιπα τμήματα που αποτελούν το εσωτερικό μιας μηχανής να θεωρούνται άσχημα;

Οι μηχανές που κατασκευάζει ο άνθρωπος έχουν αρκετά κοινά χαρακτηριστικά με τον ίδιο καθώς επίσης και με άλλα πλάσματα που βλέπει στο γύρω περιβάλλον του. Για παράδειγμα, όπως οι ζωντανοί οργανισμοί έτσι και οι μηχανές μετατρέπουν την ενέργεια σε μηχανική ισχύ. Πολλοί ζωντανοί οργανισμοί και μηχανές μπορούν να κινηθούν. Κάθε μεμονωμένο τμήμα ενός οργανισμού ή μιας μηχανής έχει διαφορετική δομή από το σύνολο του σε αντίθεση π.χ. με μια πέτρα. Η λειτουργία ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή μπορεί να θυμίζει τον τρόπο που επεξεργάζεται τις πληροφορίες ένας εγκέφαλος, τα αεροπλάνα θυμίζουν πτηνά και τα αμάξια τετράποδα ζώα. Με βάση αυτή την λογική οι άνθρωποι επιλεγουν να τοποθετούν στο εσωτερικό των μηχανών όλα εκείνα τα στοιχεία που έχουν να κάνουν με την λειτουργία μιας μηχανής. Μπροστά όμως στην ασυνέπεια της ιδέας ότι τα όργανα ενός σώματος είναι εσωτερικά μερικοί άνθρωποι νιώθουν ότι αυτό που αντικρίζουν είναι άσχημο, λάθος, κατεστραμμένο ή που υπολειτουργεί. Αυτό συμβαίνει επειδή τα εσωτερικά όργανα ενός σώματος βρίσκονται εκτεθειμένα σε περιπτώσεις κάποιας εγχείρησης, ασθένειας, τραύματος, ατυχήματος ή και θανάτου. Ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο τα τμήματα μιας μηχανής φαίνονται άσχημα σε αρκετούς ανθρώπους όταν αυτά είναι εκτεθειμένα είναι επειδή λειτουργούν σαν μια υπενθύμιση του δικού μας θανάτου (*Memento Mori*).

Πως αντιδρά όμως ο θεατής μπροστά σε ένα έργο τέχνης που αποτελείται από υλικά όπως καλώδια και σωλήνες; Του είναι κάτι αποκρουστικό; Όταν χτίστηκε για παράδειγμα το Centre Pompidou, ένα από τα πρώτα μεγάλα κτίρια με φανερά όλα τα εσωτερικά του στοιχεία (*inside-out building*), το National Geographic το περιέγραψε ως ένα κτίριο που

θα το αγαπήσεις με την δεύτερη ματια ενώ δεν έλειψαν και περιγραφές πιο σκληρές όπως του Le Figaro που το χαρακτήρισε ως τέρας. Δύο δεκαετίες αργότερα όμως η αξία του κτιρίου εκτιμήθηκε και ο Ρίτσαρντ Ρότζερς κέρδισε το αρχιτεκτονικό βραβείο Πρίτσκερ. Αυτό συνέβη επειδή στην καλλιτεχνική απεικόνιση του καθαυτό άσχημου αλλά και του μορφικά άσχημου σύμφωνα με τον Πλούταρχο (De audientis poetis) η ασχήμια παραμένει όμως δέχεται και κάτι σαν αντανάκλαση ομορφιάς από την ικανότητα του καλλιτέχνη, ενώ ο Αριστοτέλης (Ποιητική 1444B) αναφέρεται στην πιθανότητα να πραγματοποιηθεί το ωραίο με μια μίμηση του απωθητικού.

Τι συμβαίνει όμως με τον ήχο; Αν με ένα έργο που αποτελείται από υλικά όπως καλώδια και σωλήνες παράγουμε ήχους που έξω από τον εκθεσιακό χώρο η πλειοψηφία των θεατών - ακροατών τα αντιλαμβάνεται ως θόρυβο, η ίδια ηχητική εμπειρία μέσα στον εκθεσιακό χώρο μεταμορφώνεται σε μουσική; Για να απαντηθεί αυτό το ερώτημα θα πρέπει πρώτα να δώσουμε έναν ορισμό του θορύβου και της μουσικής. Σύμφωνα με τον Εντγκάρ Βαρέζ στα «πεισματικά εθισμένα αυτιά, οτιδήποτε καινούριο στη μουσική ονομάζεται, πάντοτε, θόρυβος» και θέτει το ερώτημα «τι άλλο να είναι η μουσική παρά οργανωμένος θόρυβος;» Αν η μουσική λοιπόν είναι οργανωμένος θόρυβος τότε μπορεί να δημιουργηθεί από οποιοδήποτε αντικείμενο και όχι μόνο από μουσικά όργανα. Η χρήση ήχων που δεν προέρχονται από μουσικά όργανα για την δημιουργία μιας μουσικής σύνθεσης (found sound) έχει εξερευνηθεί στο παρελθόν από πολλούς καλλιτέχνες όπως ο Τζων Κέιτζ, ο Άρνολντ Σένμπεργκ καθώς επίσης και από πιο σύγχρονους καλλιτέχνες όπως ο μουσικός και θεωρητικός της ηλεκτρονικής μουσικής Μπράιαν Ίνο.

Στους παραπάνω προβληματισμούς και συμπεράσματα οδηγήθηκα κατά την δημιουργία φορμαλιστικών εικαστικών έργων, εκ των οποίων ορισμένα παράγουν και ήχο. Τα έργα αυτά αποτελούνται κυρίως από υλικά όπως πλαστικούς και μεταλλικούς αγωγούς καθώς επίσης και τμήματα του εσωτερικού μιας μηχανής. Το τελικό αποτέλεσμα δεν είναι μόνο μια εικονική και ηχητική περιγραφή των σκέψεων μου αφού η πορεία της δημιουργίας του έργου και το τελικό αποτέλεσμα τροφοδοτούν συνεχώς νέους προβληματισμούς και συμπεράσματα, καθιστώντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα εικαστικά μου έργα ως ένα σημαντικό μέρος της έρευνας μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ
Θεσσαλονίκη - Ιούνιος, 2019



I. O. 1, 2018

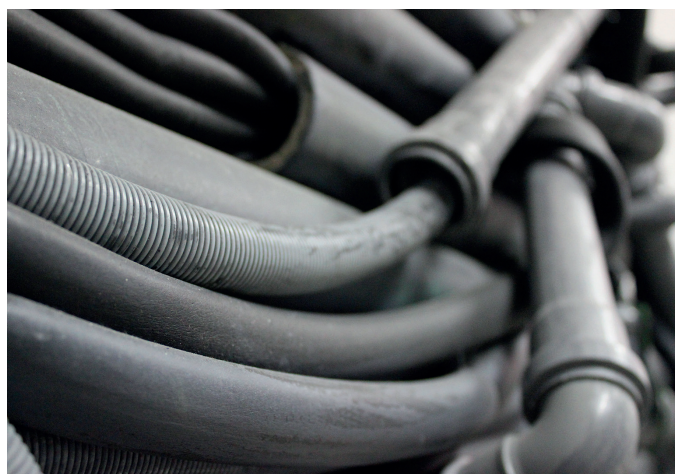
PVC σωλήνες, αισθητήρες Piezo, ακρυλικά, θερμομονωτικά.
Μεταβλητές διαστάσεις

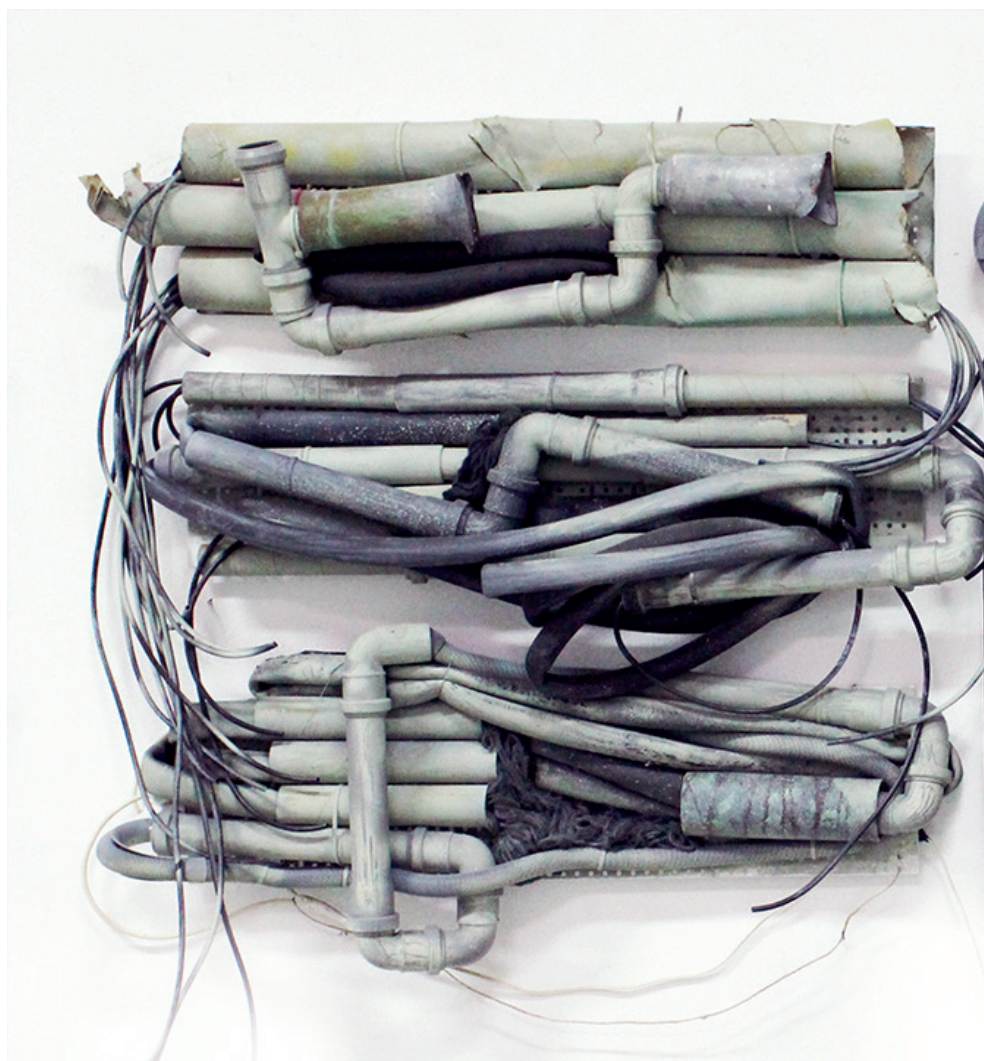




I.O. 2, 2018

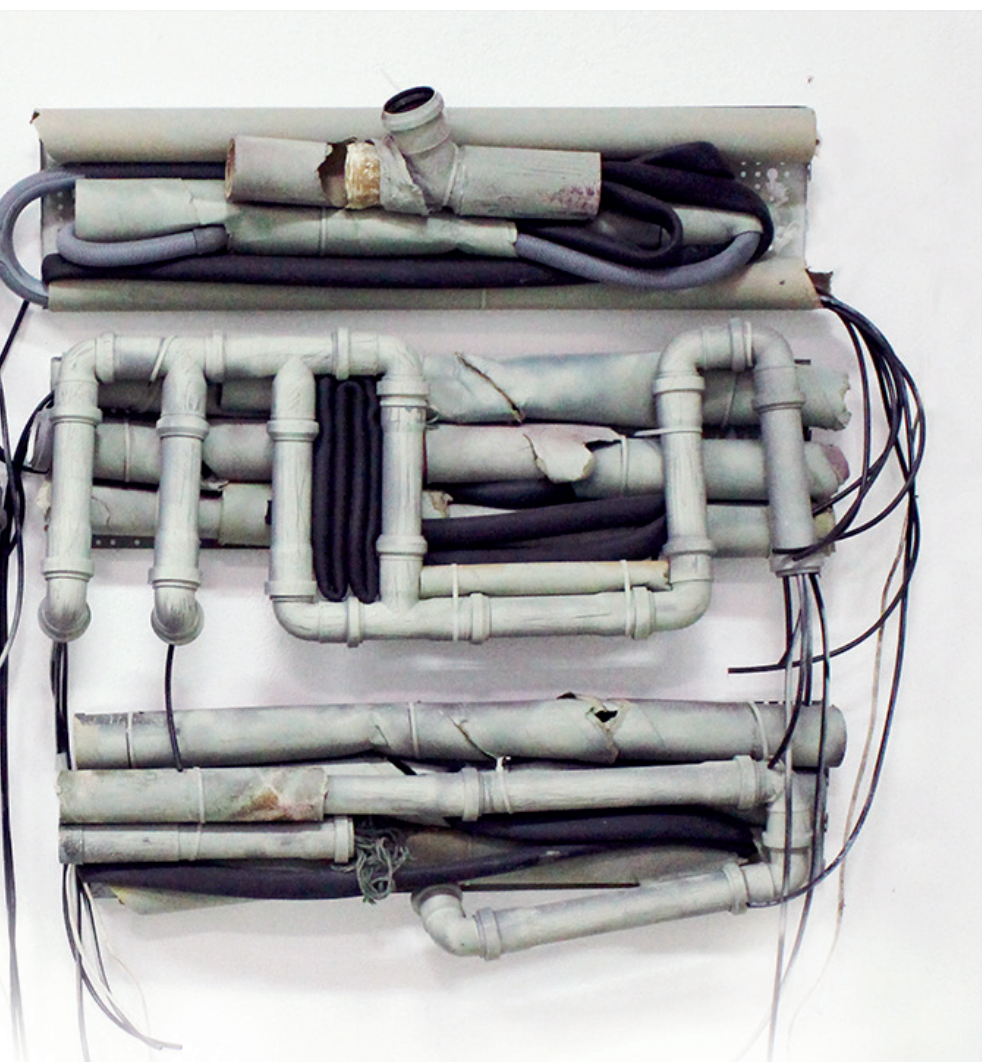
PVC σωλήνες, χάρτινοι κύλινδροι, ακρυλικά, θερμομονωτικά.
Μεταβλητές διαστάσεις





I.O. 3, 2019

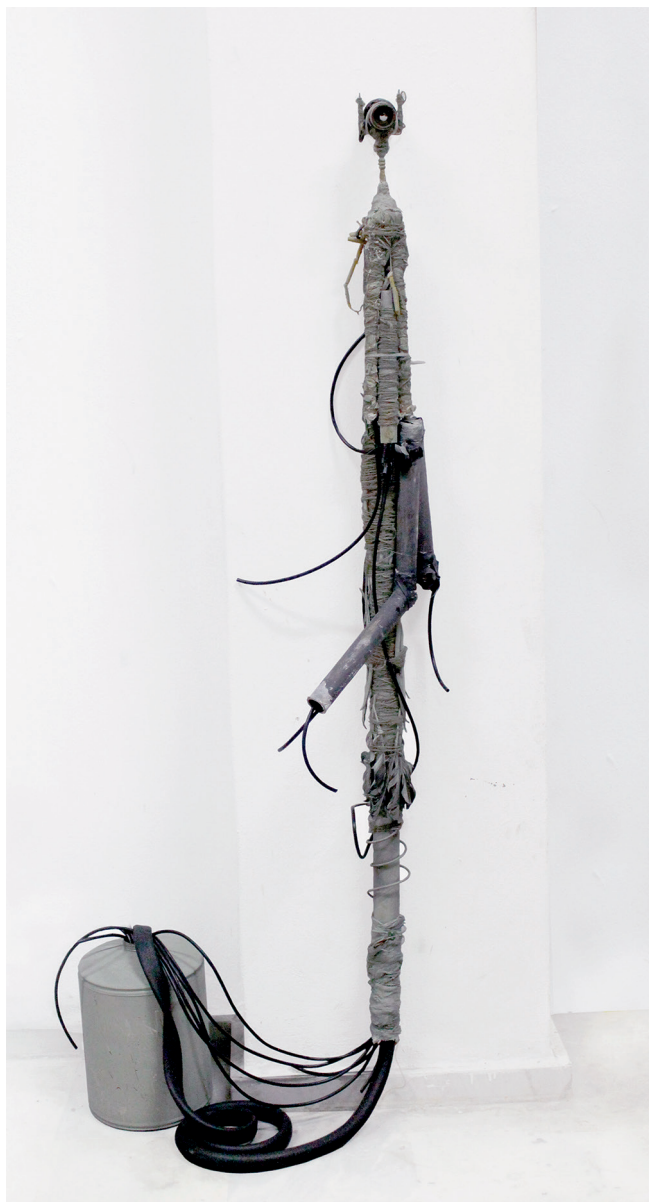
PVC & μεταλλικοί σωλήνες, χάρτινοι κύλινδροι,
ακρυλικά, θερμομονωτικά. καλώδια, κλωστή.
Μεταβλητές διαστάσεις

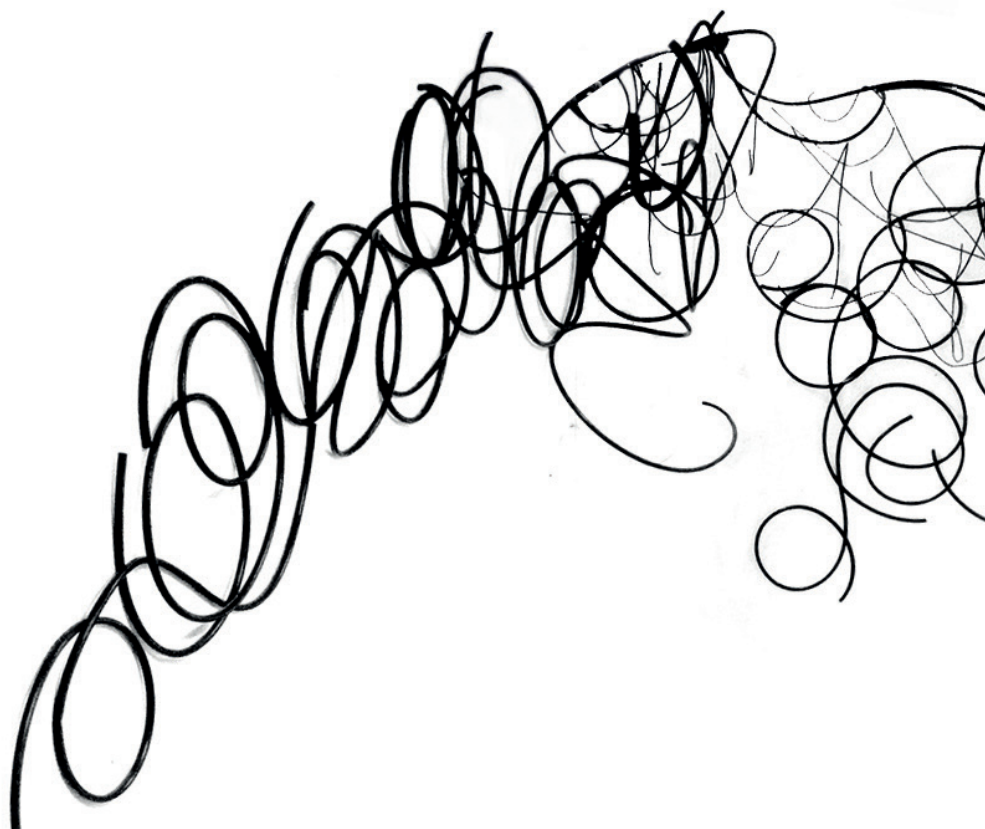




I.O. 4, 2019

Χάρτινοι κύλινδροι, μέταλλο, ακρυλικά,
θερμομονωτικά, σχοινιά, καλώδια, κλωστή, δοχείο.
Μεταβλητές διαστάσεις

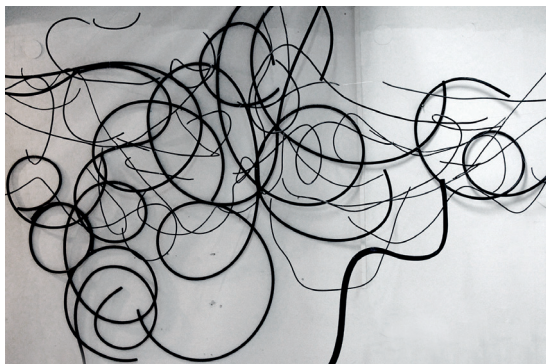




I.O. 5, 2019

Καλώδια, λάστιχα ποτίσματος.

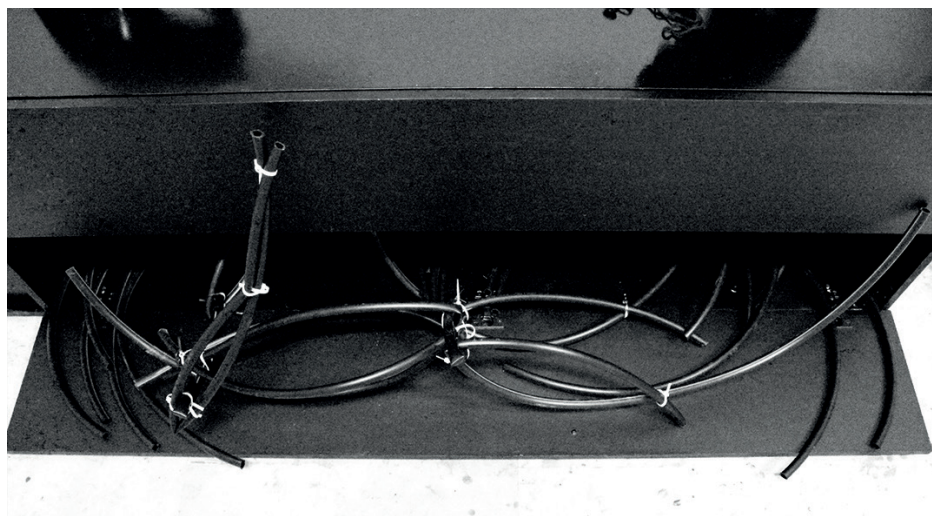
Μεταβλητές διαστάσεις

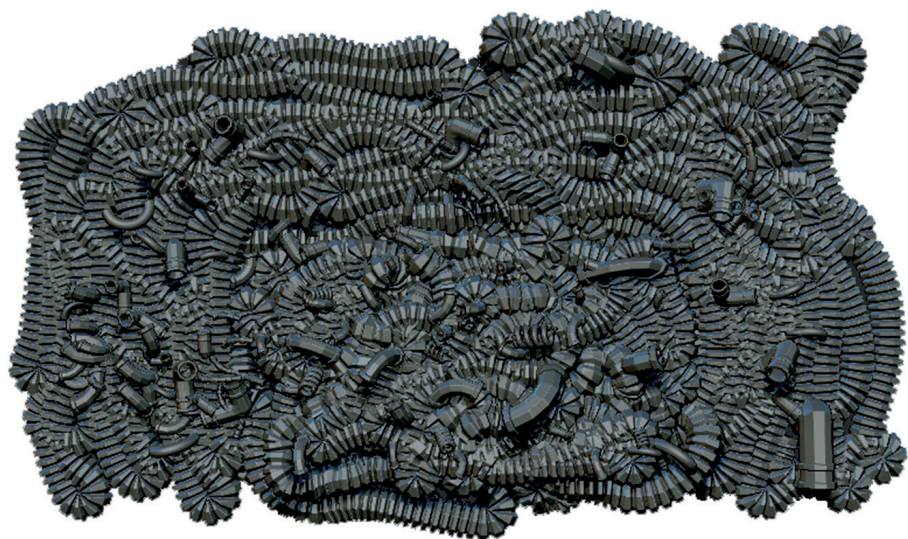




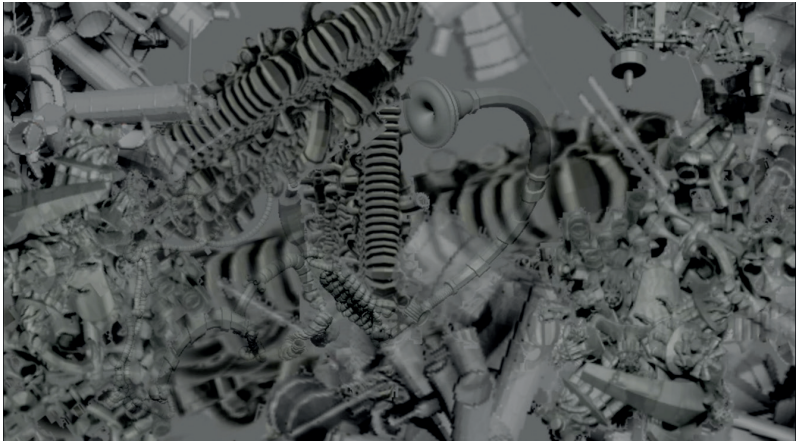
I.O. 6, 2019

Καλώδια, μεταλλικοί σωλήνες, κλωστή, λάστιχα ποτίσματος.
Μεταβλητές διαστάσεις





I.O. 7, 2019
3D Animation
Video Art
Διάρκεια 02:00



ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε το 1984 στην Αθήνα. Εισήχθη το ακαδημαϊκό έτος 2010 στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Είναι φοιτητής στο 1ο Εργαστήριο Ζωγραφικής με διδάσκοντα τον Δημήτρη Ζουρούδη

Ατομικές Εκθέσεις:

2012: “This Is Past - Ugly Family”, Junk records, Αθήνα.

Ομαδικές Εκθέσεις:

2019: “Platforms Project 2019”, Εκθεσιακός χώρος “Νίκος Κεσσανλής”, Α.Σ.Κ.Τ., Αθήνα.

2018: “In the Stydio: Art by MoMA’S Online Learning Community”, The Lewis B. and Dorothy Cullman Education and Research Building, Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, Νέα Υόρκη.

2017: “Otherworlds”, 5th Base Gallery, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο.

2017: “White Noise Less White Noise”, Περιοδική Εικαστική Έκθεση, Αρχαιολογικό Μουσείο Πέλλας.

2017: “Deep trash in the Underworld”, Bethnal Green Working Men’s Club, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο.

2017: “Witches”, Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Ποέτα, Εικαστική Έκθεση, Θεσσαλονίκη.

2017: “Samhain”, Το Σπίρτο, Αθήνα.

Performance:

2019: Συμμετοχή ως “ΩΨ” με τον Λυκούργο Πορφύρη στο “Weasel Dance”, Goethe-Institut, Αθήνα.

2019: “Martyria”, Liber Null – Vigil, Temple, Αθήνα.

Διακρίσεις:

2019: Έπαινος - 3ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Ζωγραφικής Λουκάς Βενετούλιας. Το έργο βρίσκεται στην μόνιμη συλλογή του Τελλογλείου Ιδρύματος Τεχνών ΑΠΘ

